

ערכת

"אַחַד בַּפֶּה וּבֶלֶב"

לתפילה מודעת

אוגדן תפילת שחרית – נוסח אשכנז

אוסף דפים נבחרים שעוצבו בקפידה
באופן שמאפשר למתפלל לשים לב למילים הנאמרות
ומתוך כך להתקדם לקראת תפילה בעלת משמעות
ולקיום של מצוות התפילה בצורתה הראויה.

להפקת תועלת מהחבורת נדרשת הדרכה בסיסית
ניתן למצוא הנחיות והסברים באתר הבית
www.vedibarta.org

בְּנוֹן בְּתַפְלָתְךָ כִּי הַתַּפְלָה הִיא עֲבוֹדַת הַלֵּב, וְלֹא כוֹנֵה אֵינָה תַּפְלָה!
(רבנו הרא"ש)

הַתַּפְלָה... מְצוּה עֵיוֹנִית בְּעִיקְרָהּ וְחוֹבֶת הַלֵּב, וְכָל שְׁלֹא יֵצֵא יָדֵי חוֹבֶתָהּ
מִצַּד הַלֵּב, לֹא עֲשֵׂה גַם בְּמַעֲשֵׂה מְאוּמָה!
(החזון איש)

וַיְהִי הַלְשׁוֹן מְסֻכִּים עִם הַמַּחֲשָׁבָה, וְלֹא יִבְטֹא בְּתַפְלָתוֹ עַל דֶּרֶךְ הַמְנַהֵּג
וְהַטֵּבֵעַ כְּמוֹ הַדֶּרֶזִיר וְהַתּוֹכִי, אֲלֵא עִם כָּל מְלֶה מַחֲשָׁבָה וְכוֹנֵה בָּהּ.
(רבי יהודה הלוי)

הערה: דפים אלה אינם מהווים תחליף לסידור התפילה אלא באים כתוספת אליו

שלוש הברכות הראשונות: נטילת ידיים, אשר יצר, אלוהי נשמה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו **על נטילת ידיים.**

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בחכמה,
וברא בו נקבים נקבים, חלולים חלולים.
גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם **יפתח** אחד מהם או **יסתם** אחד מהם,
אי אפשר להתקיים ולעמד לפניך!
ברוך אתה ה', רופא כל בשר, ומפליא לעשות!

אלהי! נשמה שנתת בי – טהורה היא! אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי,
ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני, ולהחזירה בי לעתיד לבוא.
כל זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, רבון כל המעשים,
אדון כל הנשמות. **ברוך אתה ה', המחזיר נשמות לפגרים מתים.**

שלוש ברכות התורה. אסור ללמוד תורה לפני אמירתן:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו **לעסוק בדברי תורה.**

והערב נא ה' אלהינו את דברי תורתך, בפנינו ובפי עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו
וצאצאינו, וצאצאי צאצאינו, וצאצאי עמך בית ישראל, כלנו:
יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. **ברוך אתה ה', המלמד תורה לעמו ישראל.**

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו.
ברוך אתה ה' נוטן התורה.

לימוד תורה כדי שהברכות שברכנו לא יהיו לשווא: קטע מהתורה וקטע מהמשנה שמדגיש את חשיבות לימוד התורה:

יברכה ה' וישמרה! יאר ה' פניו אליה ויחנה!

ישא ה' פניו אליה וישם לה שלום!

ושמו את שמי על בני ישראל – **ואני אברכם!** (דו משמעי: את בני ישראל, וגם את הכהנים)

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והבפורים והראיון, וגמילות חסדים **ותלמוד תורה.**
אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרו קצת לו לעולם הבא, ואלו הן:
כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והשכמת בית המדרש שחרית וערבית,
והכנסת אורחים, ובקור חולים, והכנסת פלה, ולוית המת, ועיון תפלה,
והבאת שלום בין אדם לחברו, **ותלמוד תורה כנגד כלם!**

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר נתן לשכוי בינה, להבחין בין יום ובין לילה.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, פוקח עורים.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, דוקף כפופים.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על המים.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל צרכי.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, המכין מצעדי גברי.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, הנותן ליצף כח.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, המעביר שנה מעיני, ויתנומה מעפעפי.

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך, ודבקנו במצותיך.

ואל תביאנו: לא לידי חטא, ולא לידי עברה וצון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ואל תשלט בנו יצר הרע.

והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע, ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים, וכף את יצרנו להשתעבד לך.

ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותגמלנו חסדים טובים!

ברוך אתה ה', גומל חסדים טובים לעמו ישראל.

אשרי מי שמקדים לבית הכנסת ואומר את המובא בסידורים לפני "פסוקי דזמרא". לכל הפחות יש להשתדל לומר:

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך, ולשבחך ולפארה, ולברך ולקדש, ולתת שבח והודיה לשמך.

אשרינו! מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו, אשרינו, שאנחנו משפיעים ומעריבים ערב וברך,

ואומרים פעמים בכל יום:

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא.

קדש את שמך על מקדישי שמך, וקדש את שמך בעולמך, ובישועתך תרום ותגביה קרננו.

ברוך אתה ה', המקדש את שמו ברבים.

חשוב לומר את פרשיות "קורבן התמיד" ו"קטורת הסמים" כדי לזכור שזו עבודת המקדש שכל כך חסרה לנו:

וידבר ה' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם: את קרבני לחמי לאשי, ריח ניחחי, תשמרו להקריב

לי במועדו. ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו לה', כבשים בני שנה תמימים, שנים ליום, עלה תמיד.

את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים.

ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן בתית רביעת ההין.

עלת תמיד, העשירה בהר סיני לריח ניחח אשה לה'. ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסך נסך שר לה'.

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר וכנסכו תעשה, אשה ריח ניחח לה'.

ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני ה', וזרקו בני אהרן הפהלים את דמו על המזבח סביב.

אתה הוא ה' אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים, בזמן שביט המקדש היה קיים, כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך, ככתוב בתורתך:

ויאמר ה' אל משה, קח לך סמים נטף ושחלת וסלפנה, סמים ולבנה זכה, בד בבד יהיה.

ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש. ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל

מועד, אשר אנעד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם. ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר,

בהיטיבו את הנרות יקטירנה. ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם.

מזמור שיר חנכת הבית לדוד.
 ארוממה ה', כי דליתני, ולא שמחת איבי לי.
 ה' אלהי, שועתי אליה – ותפאני!
 ה', העלית מן שאול נפשי, חיותני מירדי בור.
 זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו.
 כי רגע באפו, חיים ברצונו, בערב יליו בכי – ולבקר רנה!
 ואני אמרתי בשלוי: "בל אמוט לעולם..."
 ה' ברצונה – העמדתה להררי עז, הסתרת פניה – הייתי נבהל!
 אליה ה' אקרא, ואל אדני אתחנן:
 מה בצע בדמי, ברדתי אל שחת, היודע עפר? הניגיד אמתך?
 שמע ה' – וחנני! ה', היה עזר לי!
 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה.
 למען יזמרה כבוד ולא ידם, ה' אלהי – לעולם אודה!

יתגדל ויתקדש שמה רבא,
 בעלמא די ברא כרעותה וימליה מלכותה,
 בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן!
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה!
 יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא,
 ויתעדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא,
 לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן!
 יהא שלמא רבא מן שמיה וחסים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן!
 עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן!

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה בראשית. ברוך אומר ועושה.
 ברוך גוזר ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות.
 ברוך משלים שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה ומציל.
 ברוך שמו!

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
 האל האב הרחמן המהלל בפי עמו, משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו.
 ובשירי דוד עבדך נהללך ה' אלהינו,
 נגדלך ונשבחך ונפארה, ונזכיר שמך ונמליכך,
 מלכנו, אלהינו, יחיד, חי העולמים, מלך משבח ומפאר עדי עד שמו הגדול,
 ברוך אתה ה' – מלך מהלל בתשבחות.

הודו לה', **קראו** בשמו, **הודיעו** בצמים עלילותיו. **שירו** לו **זמרו** לו **שיחו** בכל נפלאותיו. **התהללו** בשם קדשו, **ישמחו** לב מבקשי ה'. **דרשו** ה' ויעזו, **בקשו** פניו תמיד. **זכרו** נפלאותיו אשר עשה, מפתי ומשפטי פיהו.

זרע ישראל עבדו! בני יעקב בחיריו! הוא ה' אלהינו – בכל הארץ משפטיו! זכרו לעולם בריתו, דבר צנה לאלף דור. אשר ברת את אברהם, ושבועתו ליצחק, ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם, לאמר: "לך אתן ארץ פנען חבל נחלתכם". בהיותכם מתי מספר במעט וגרים בה, ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר, לא הניח לאיש לעשקם, ויבכח עליהם מלכים: "אל תגעו במשיחי, ובנביאי אל תרעו!".

שירו לה' כל הארץ, **בשורו** מיום אל יום ושועתו, **ספרו** בגוים את כבודו, בכל העמים נפלאותיו, כי גדול ה' ומהלל מאד, ונורא הוא על כל אלהים,

כי **כל אלהי העמים – אלילים!**, **וה' – שמים עשה!** הוד והדר לפניו, עז וחדנה במקמו. הבו לה' משפחות עמים, הבו לה' כבוד ועז. הבו לה' כבוד שמו, שאו מנחה ובאו לפניו, השתחוו לה' בהדרת קדש. **חילו** מלפניו כל הארץ, אף תכון תביל בל תמוט. ישמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים ה' מלך. ירעם הים ומלואו, יצלץ השדה וכל אשר בו. אז ירננו עצי היער מלפני ה', כי בא לשפוט את הארץ.

הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו. **ואמרו**: "הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים, להדות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך". ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם אמן, והלל לה'...

לקט פסוקים ממקורות שונים:

רוממו ה' אלהינו והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא!

רוממו ה' אלהינו והשתחוו להר קדשו, כי קדוש ה' אלהינו!

והוא רחום: יכפר **עון** – ולא **ישחית!** והרבה להשיב **אפו**, ולא יעיר **כל חמתו**.

אתה ה' לא תכלא רחמיה ממני, חסדך ואמתך תמיד יצרוני.

זכר רחמיה ה' וחסדך בי מעולם המה. תנו עז לאלהים, על ישראל גאנותו, ועזו בשחקים.

נורא אלהים ממקדשיו, אל ישראל הוא נתן עז ומעצמות לעם, ברוך אלהים.

אל נקמות ה', אל נקמות – הופיע! הנשא שפט הארץ, השב גמול על **גאים**.

לה' הישועה על עמך ברכתך סלה. ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.

ה' צבאות אשרי אדם בטח בה. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הושיעה את עמך, וברך את נחלתך, וירעם ונשאם עד העולם.

נפשונו חפנה לה', עזרנו ומגננו הוא.

כי בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו בטחנו. יהי חסדך ה' עלינו, באשר יחלנו לך.

הראנו ה' חסדך, וישעך תתן לנו. קומה עזרתה לנו ופידנו למען חסדך.

אנכי ה' אלהיך המעלה מארץ מצרים. הרחב פיה – ואמלאהו!

אשרי העם שככה לו, **אשרי** העם שה' אלהיו.

ואני בחסדך בטחתי יגל, לבי בישועתך. **אשירה** לה' כי גמל עלי!

מזמור לתודה, הריעו לה' כל הארץ! **עבדו** את ה' בשמחה באו לפניו ברננה.

דעו כי ה' הוא אלהים, הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו.

באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו. כי טוב ה', לעולם חסדו, ועד דר ודר אמונתו.

פסוקי דזמרא

יהי כבוד ה' לעולם, ישמח ה' במעשיו. יהי שם ה' מבורך, מעתה ועד עולם. מהלל שם ה'.
 רם על כל גוים | ה', על השמים כבודו. ה' שמך לעלם, ה' זכרך לדר ודר. ה' בשמים הכין כסאו, ומלכותו בכל משלה.
 ישמחו השמים ותגל הארץ, ה' מלך ה' מלך, ה' ימלך לעולם ועד. ה' מלך ה' מלך, ה' הפיר עצת גוים, ונצת ה' היא תקום.
 רבות מחשבות בלב איש, ונצת ה' היא תקום. ה' בחר ה' בציון, אנה למושב לו. ה' בחר ה' בציון, אנה למושב לו.
 כי הוא אמר ויהי, הוא צוה ויעמד. והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, ה' הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.
 כי לא יטש ה' עמו, ונחלתו לא יעזב.

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה. **אשרי** העם שככה לו, **אשרי** העם שה' אלהיו. תהלה לדוד: **ארוממה** אלוהי המלך, ו**אברכה** שמך לעולם ועד. בכל יום **אברכה**, ו**אהללה** שמך לעולם ועד.

גדול ה' ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר!

דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתך יגידו. **הדר** כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה. ויעזוז נוראתיך יאמרו, וגדלתך **אספרנה**. זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו:

חנון ורחום ה', ארך אפים וגדל חסד. טוב ה' לכל, ורחמיו על כל מעשיו.

יודוך ה' כל מעשיך וחסדיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. **להודיע** לבני האדם גבורתך, וכבוד הדר מלכותך:

מלכותך, מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דר ודר. **סומך** ה' לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים.

עיני כל אלוהי ישרו, ואמה נותן להם את אכלם בעתו. **פוחח** את ידך, ומשביע לכל חי רצון.

צדיק ה' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. **קרוב** ה' לכל קרואו, לכל אשר יקראהו באמת.

רצון יראיו יעשה, ואת שונעתם ישמע ויושיעם. **שומר** ה' את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד.

תהלת ה' ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ו**אנחנו** נברך יה מעתה ועד עולם, **הללויה**!

הללויה, **הללי** נפשי את ה'. **אהללה** ה' בחי, אזמרה לאלהי בעודי. אל תבטחו בנדיבים, בן אדם שאין לו תשועה.

תצא רוחו ישוב לאדמתו, ביום ההוא אבדו עשתותיו. **אשרי** שאל יעקב בעצרו, שברו על ה' אלהיו.

עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם, השמר אמת לעולם.

עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים, ה' **מתיר אסורים**. ה' **פקח עורים**, ה' **זוקף כפופים**, ה' אהב צדיקים.

ה' שמר את גרים. יתום ואלמנה **יעודד**, ודרך רשעים **יעזב**. **ימלך** ה' לעולם, אלהיו ציון לדר ודר, **הללויה**.

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים, נאנה **תהלה**. **בונה** ירושלים ה', נדחי ישראל יכנס. **הרופא** לשבורי לב, ומחבש לעצבותם. **מונה** מספר כוכבים, לכלם שמות יקרא. **גדול** אדנינו ורב כח, לתבונתו אין מספר. **מעודד** ענוים ה', משפיל רשעים עדי ארץ. **ענו** לה' בתודה, זמרו לאלהינו בכנור. **המכסה** שמים בעבים, המכין לארץ מטר, המצמיח הרים חציר.

נותן לבהמה לחמה, לבני ערב אשר יקראו. לא בגבורת הסוס יחפץ, לא בשוקי האיש ירצה.

רוצה ה' את יראיו, את המינים לחסדו. **שבחי** ירושלים את ה', **הללי** אלהיו ציון. כי חזק בריחי שערך, ברך בניך בקרבך. **השם** גבולך שלום, חלב חטים יטביעך. **השלח** אמרתו ארץ, עד מהרה ירוץ דברו. **הנחן** שלג בצמר, כפור באפר יפזר. **משליך** קרחו כפתים, לפני קרתו – מי יעמד? **ישלח** דברו – וימסס! ישוב רוחו – יזלו מים!

מגיד דבריו ליעקב, חקיו ומשפטיו לישראל. לא עשה כן לכל גוי, ומשפטים בל ידעום, **הללויה**.

הללויה, **הללו** את ה' מן השמים, **הללויה** במרומים. **הללויה** כל מלאכיו, **הללויה** כל צבאיו. **הללויה** שמש וירח,

הללויה כל כוכבי אור. **הללויה** שמי השמים, והמים אשר מעל השמים. **יהללו** את שם ה', כי הוא צוה ונבראו.

ויעמידם לעד לעולם, חק נתן ולא יעבור. **הללו** את ה' מן הארץ, תנינים וכל תהמות. **אש** וברד, שלג וקיטור, רוח סערה עשה דברו. **ההרים** וכל גבעות, עץ פרי וכל ארזים. **החיה** וכל בהמה, רמש וצפור כנף.

מלכי ארץ וכל לאמים, שרים וכל שפטי ארץ. **בחורים** וגם בתולות זקנים עם נערים. **יהללו** את שם ה' כי נשגב שמו

לבדו, הודו על ארץ ושמים. **וירם** קרן לעמו, **תהלה** לכל חסידיו, לבני ישראל עם קרבו, **הללויה**.

הללויה, **שירו** לה' שיר חדש, **תהלתו** בקהל חסידים. **ישמח** ישראל בעשיו, בני ציון יגילו במלכם.

יהללו שמו במחול, בתן וכנור יזמרו לו. כי רוצה ה' בעמו, יפאר ענוים בשועה. **יעלזו** חסידים בכבוד,

ירננו על משפבותם. **רוממות** אל בגרונם, וחרב פיפיות בידם. **לעשות** נקמה בגוים, תוכחות בלאמים.

לאסר מלכיהם בזקים, ונכבדיהם בכבלי ברזל. **לעשות** בהם משפט כתוב, הדר הוא לכל חסידיו, **הללויה**.

הללויה, **הללו** אל בקדשו, **הללויה** ברקיע עזו.

הללויה בתקע שופר, **הללויה** בנגל וכנור.

הללויה בצלצלי שמע. **הללויה** בצלצלי תרועה.

הללויה בגבורתיו, **הללויה** כרב גדלו.

הללויה בתן ומחול, **הללויה** במנים ועגב.

כל הנשמה **תהלה** יה **הללויה**.

כל הנשמה **תהלל יְהוָה הַללוּהָ** | **בְּרוּךְ ה'** לעולם אָמֵן וְאָמֵן | **בְּרוּךְ ה'** מציון שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם **הַללוּהָ**
בְּרוּךְ ה' אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן!

הברכה שברך דויד בסיום מלכותו, במעמד ההכנה לבניין בית המקדש:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת ה' לְעֵינָי כָּל הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד: **בְּרוּךְ אַתָּה ה'** אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם.
לָךְ ה' הַגְדֵּלָה, וְהַגְבוּרָה, וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנְצַח וְהַהוֹד, כִּי **כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ ה' הַמְּמַלְכָה** וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרָאשׁ.
וְהַעֲשֵׂה וְהַכְבֹּד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לַגְדֵּל וּלְחֻזֶּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ, וְ**מַהֲלִילִים** לְשֵׁם תְּפָאֲרָתְךָ.

בהקדמה לשירת הים, אנו מצטטים את דברי הלוויים במהלך טקס כריתת האמנה בין ישראל לה' שהתרחש בימי עזרא ונחמיה:

אַתָּה הוּא ה' לְבָדְךָ! אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּלֶם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים.
אַתָּה הוּא ה' הָאֱלֹהִים **אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּאַבְרָם** וְהוֹצֵאתוֹ מֵאִוֶּר בְּשָׂדִים וְשָׂמַתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֹאמָן לִפְנֶיךָ, וְכָרוֹת עָמֹ הַבְּרִית לְתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְרָגְשִׁי לְתֵת לְזָרְעוֹ, וְתָקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אַתָּה. וְתָרָא אֶת עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף, וְתַתָּן אֹתָם וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְעָתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם, וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְהִים בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיָּבֵשָׁה וְאֵת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמִּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמִים עֲדִים.

שירת הים מייצגת את ההכרה הגדולה של עם ישראל במלכותו ובגבורתו של הקב"ה:

וַיֹּשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם.
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ.
אֲזַיִשׁוּר מֶשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה' וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: **אֲשִׁירָה לַה'** כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וָרִכְבּוֹ רָמָה בָּיָם.
עָזִי וְזִמְרָתִי יִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אֲבִי וְאֶרְמְמֶנּוּ. ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שְׁמוֹ. מִרְכַּבְתָּ פָרְעֹה וַחֲיִלּוֹ יָרָה בָיָם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טָבָעוּ בָיָם סוּף. תִּהְיֶה מִתְּהַמֵּת וְכִסְיָמוֹ יִרְדּוּ בַּמִּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן. יְמִינֶךָ ה' נֹאדָרִי בְּכֹחַ יְמִינֶךָ ה' תִּרְעַץ אוֹיֵב.
וּבְרַב גְּאוֹנֶךָ תִּהְרַס קִמְיָד תִּשְׁלַח חֲרָךְ יִאכְלֵמוֹ פֶּקֶשׁ. וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נִעְרַמוּ מִים נָצְבוּ כְּמוֹ גֵּד נָזְלִים קָפְאוּ תִהְיֶה מִתְּהַמֵּת בְּלֵב יָם.
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שָׁלַל תִּמְלָאֵמוֹ בְּפִשִׁי אֶרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי. נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ יָם צָלְלוּ בַּעֲוֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים. מִי כִמְכָה בְּאֵלִים ה'! מִי כִמְכָה נֹאדָר בְּקֶדֶשׁ, נֹרָא תִהְלֹת, עֲשֵׂה פֶלְאִ! נְסִיתָ יְמִינֶךָ – תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ!
נְחִיתָ בַּחֲסֶדְךָ עִם זֶה גְּאֻלְתָּ, נִהְלַתָּ בְּעֶזְרְךָ אֵל נֹה קִדְשֶׁךָ. שָׁמַעוּ עַמִּים – יִרְגְּזוּ! חֵיל אַחַז יִשְׁבִּי פִלְשֶׁת. אֲזַיִשׁוּר אֱלוֹפֵי אָדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחַזְמוּ רֶעֶד, נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵּי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתְךָ וּפֶחַד, בְּגָדִל זָרוּעַ יִדְמוּ בָאֵבָן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיתָ. תִּבְאֲמוּ וְתִשְׁעַמּוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ מְכוֹן לִשְׁבָתְךָ פְּעֻלַּת ה' מְקֹדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יָדֶיךָ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.
(הדגשה מיוחדת: חזרה ותרגום) **ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד** | **ה' מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא**
כִּי בָא סוֹס פָּרְעֹה בָּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם, וַיֵּשֶׁב ה' עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיָּבֵשָׁה בַתּוֹךְ הַיָּם.

סיום "פסוקי דזמרא": פסוקים מהתנ"ך אודות מלכות ה'

(תהילים פרק כ"ב) כִּי לַה' הַמְּלוּכָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם
(עובדיה פרק א') וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת הָר עֲשׂוֹ וְהִיתָה לַה' הַמְּלוּכָה
(זכריה פרק י"ד) וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד

ברכת "ישתבח" – ברכת הסיום של פסוקי דזמרא

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ,
כִּי לָךְ נָאָה, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:
שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזָ וּמִמְשָׁלָה, נִצַּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תִּהְלָה וְתִפְאָרֶת, קִדְשָׁה וּמַלְכוּת.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ.
בְּחִיבוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלְאָא וּבְזִמְנוֹ קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן! **יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא!**
יִתְבָּרַךְ, יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרוֹמֵם, יִתְנַשֵּׂא, יִתְהַדָּר, יִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְעָלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וּשְׁרִיטָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן!

חזן: **בָּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּבָרֵךְ** קהל וחזן: **בָּרוּךְ ה' הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד**

ברכה ראשונה שלפני קריאת שמע: (עיקר הברכה: המאורות מספרים את תהילת ה')

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.
הַמְאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרוֹם עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבִטְוֵבוֹ מַחְדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

"מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה', כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ".

הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז, הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲצָנוּ, צוֹר מִשְׁגָּבֵנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגֵּב בְּעֲדָנוּ.

אַל בָּרוּךְ גָּדוֹל דָּעָה, הַכִּין וַיַּעַל זִהְרֵי חֲמָה, טוֹב יוֹצֵר כְּבוֹד לִשְׁמוֹ, מְאֹרוֹת נֶתַן סְבִיבוֹת עֲדוֹ,
פְּנוֹת צְבָאֵיו קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי, תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: **"תִּתְבָּרֵךְ ה' אֱלֹהֵינוּ**
עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיד", וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שְׁעֲשִׂיתָ, וַיַּפְאֲרוּךְ סֵלָה.

תִּתְבָּרֵךְ צוֹרֵנוּ מִלִּפְנֵי וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵי יוֹצֵר מִשְׁרָתִים,
וְאֲשֶׁר **מִשְׁרָתָיו כָּלֵם** עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים **בִּירָאָה** יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם.
כָּלֵם אֱהוּבִים, **כָּלֵם** בְּרוּרִים, **כָּלֵם** גְּבוּרִים,
וְכָלֵם עֲשִׂים **בְּאֵימָה וּבִירָאָה** רָצוֹן קוֹנֵם.

וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, **בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה**, וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים
וּמְעֲרִיצִים, וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים, **אַתָּה** שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא.
וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמִים זֶה מֵזֶה, וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה,
לְהַקְדִּישׁ לַיוֹצֵר בְּנַחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה,
כָּלֵם כָּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים **בִּירָאָה**:

"קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, ה' צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!"

וְהַאֲפִינִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שָׁרָפִים, לְעֻמַּת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

"בָּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ"

לֹאֵל בָּרוּךְ – נְעִימוֹת יִתְנוּ,
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם – זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעוּ,
כִּי הוּא לְבָדוֹ:

פוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה תְּדֻשּׁוֹת,
בַּעַל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת,
בוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְּהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת.
הַמְּחַדֵּשׁ בִּטְוֵבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

בְּאֵמֹר: **"לְעֹשֶׂה אוֹרִים גְּדִלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ".**

אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֹּאמֵר וְנִזְכָּה בְּלִנּוֹ בְּמִהְרָה לְאוּרוֹ. **בָּרוּךְ אַתָּה ה', יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת.**

אהבה רבה אהבתנו ה' אלהינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבטחו בה, ותלמדם חקי חיים, בן תחננו ותלמדנו. אבינו האב הרחמן, המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו להבין ולהשפיל, לשמע ללמד וללמד, לשמר ולעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך **באהבה**. **והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבינו לאהבה וליראה** את שמך, ולא נבוש לעולם ועד.

כי בשם קדשך והנורא בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ, ותליכנו קוממיות לארצנו.

כי אל פועל ישועות אתה, ובנו בחרת מכל עם ולשון, וקרבתנו לשמך הגדול סלה, באמת, להודות לך | וליחדך **באהבה**,

ברוך אתה ה' הבוחר בעמו ישראל באהבה.

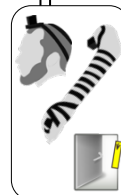
"שמע ישראל" – אין זו תפילה אלא **קיום של מצווה** לשון פעמיים ביום את דרישות ה' מאיתנו: **לאהוב את ה'** שהוא **אלוהינו היחיד**. לעסוק בתורה בכל עת ולשון אותה לבנינו. **לדעת וללמד את בנינו שאם נקיים המצוות, נאהב את ה' ונעבוד אותו אז נתברך**, ואם נפנה לו עורף אז **ניענש ונאבד מארצנו**. לזכור ולעשות את המצוות ולא להתפתות ליצר הרע, ובכך נהיה **קדושים** לה' שהוציאנו ממצרים כדי להיות לנו לאלוהים.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד

ויאמר ה' אל משה לאמר. **דבר אל בני ישראל ואמרת** אלהם ועשו להם **ציצת** על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על **ציצת** הכנף פתיל תכלת. והיה לכם ל**ציצת**, וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ו**עשיתם** אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם דנים אחריהם. למען תזכרו ו**עשיתם** את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני ה' אלהיכם, אמת... (כאן ממתינים לחזן)

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום **לאהבה את ה'** אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: **ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותרשף ויצהרה. ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם.** **ומרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם.** **ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבת בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.** **למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ.**

ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך. ושננתם לבניך, ודברת בם: בשבת בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

אָמֵת, וַיִּצִיב, וַנִּכּוֹן, וַקִּים, וַיִּשָּׂר, וַנֶּאֱמָן, וַאֲהוּב, וַחֲבִיב, וַנִּחְמַד, וַנַּעֲים, וַנּוֹרָא, וַאֲדִיר, וּמְתוֹקָן, וּמִקְבֵּל, וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמֵת: אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלִּפְנֵי צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים, וְשִׁמוּ קִים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמִלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְעַד קֵימָת, וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים, נֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים [מנשקים הציצית ומניחים] לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ,

עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ,

וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ,

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים.

דְּבַר טוֹב וְקִים לְעוֹלָם וָעֶד!

אָמֵת וְאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוּר. **אָמֵת** שְׁאֵתָה הוּא:

ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

מִלִּפְנֵי, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ, צוּר יִשְׁוֹעֵתָנוּ.

פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתְךָ!

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ.

אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ.

אָמֵת: אֶתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם.

אָמֵת: אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

מִמַּצְרִים גָּאֲלָתָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ:

כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ גָּאֲלָתָ, וַיִּם סוּף בְּקַעַתָּ, וַיִּזְדִּים טַבַּעַתָּ,

וַיִּדְיִדִים הָעֵבֶרֶתָ, וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיָּהֶם – אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר!

עַל זֹאת: שִׁבְחוּ אֱהוּיָבִים, וְרוֹמְמוֹ אֵל, וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת

לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, רֵם וְנִשְׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גָּאִים וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים,

מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה עַבְדִּים, וְעוֹזֵר דָּלִים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת שׁוֹעֵם אֵלָיו.

תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן, בְּרוּךְ הוּא, וּמְבוֹרָךְ!

מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ בְּלִם:

מִי כַמְכָה בְּאֵלִים, ה'!

מִי כַמְכָה: נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלָּת, עֲשֵׂה פֶלֶא!

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׁפָת הַיָּם, יַחַד בְּלִם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ:

"ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד"

צוּר יִשְׂרָאֵל! קוּמָה בְּעֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל וּפִדָה בְּנֶאֱמָךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל.

"גָּאֲלָנוּ ה' צִבְאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל" (ישעיהו, מז ד)

בְּרוּךְ אַתָּה ה', גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הוספות לתפילת העמידה

"יעלה ויבא" לראש חודש וחול-המועד

אלהינו ואלהי אבותינו! **יעלה, ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד ויזכר:**

וזכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו,
וזכרון משיח בן דוד עבדך,
וזכרון ירושלים עיר קדשך,
וזכרון כל עמך בית ישראל – לפניה:

לפלטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים,

לחיים ולשלום, ביום ראש חג המצות \ חג הסוכות ה'ה

זכרנו ה' אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה,
והושיענו בו לחיים.

ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו
והושיענו,

כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה!

בקשה על חולה בתוך ברכת "רפאנו"

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שתשלח
מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש
ורפואת הגוף, לחולה (שמו ושם אימו),
בתוך שאר חולי ישראל. (ממשיכים: כי אל מלך רופא נאמן...)

תפילה על עצירת הגשמים

וענינו: "בזר עולם במדת הרחמים",
"בוחר בעמו ישראל להודיע גדלו והדרת כבודו",
"שומע תפלה!"

תן של ומסר על פני האדמה,

ותשביע את העולם בלו מטובך, ומלא ידינו מברכותיך
ומעשר מתנת ידיך.

שמור והצל שנה זו מכל דבר רע, ומכל מיני משחית
ומכל מיני פרעניות, ועשה לה תקנה ואחרית שלום.
חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתנו ופרותינו, וברכנו
בגשמי ברכה, ונזכה לחיים ושובע ושלום, כשנים
הטובות.

והסר ממנו דבר וחרב ורעב, וחסה רעה, ושבי, ובזה,
ויצר הרע, וחללים רעים וקשים, ומאורעות רעות וקשות.
וגזור עלינו גזרות טובות מלפניך, **ויגלו** רחמיה על
מדותיה ותתנהג עם בניה במדת רחמים,
וקבל ברחמים ובכבוד את תפלתנו... (ממשיכים: כי אתה שומע...)

"קדושה" לחזרת הש"ץ

נקדש את שמך בעולם, בשם שמקדישים

אותו בשמי מרום, ככתוב על יד נביאך:
"וקרא זה אל זה ואמר... **קדוש, קדוש, קדוש,**
ה' צבאות. מלא כל הארץ כבודו" (ישעיה ו')

לעמקם משבחים ואומרים:

"ברוך כבוד ה' ממקומו"

(יחזקאל ג')

ובדברי קדש כתוב לאמר:

"ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר
הללויה"

(תהלים קמ"ו)

חזן: **לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש.**
ושבחה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך
גדול וקדוש אתה. ברוך אתה ה', **האל הקדוש!**

"מודים דרבנן" לחזרת הש"ץ

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי
אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית.
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחייטנו וקנימטנו, בן תמינו ותקנימנו,
ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך,
לשמר חקיה ולעשות רצונה ולעבדך בלבב שלם.
על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות!

ברכת כהנים

אם אין כהנים אומר החזן: **אלהינו** ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה
המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי
אשרן ובניו כהנים עם קדושך, באמור:

יברכה ה' וישמרה

יאר ה' פניו אליך ויחנה

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום

לאחר שהכהנים מברכים, אומר הקהל בשקט:

אדיר במרום שוכן בגבורה, אתה שלום ושמך שלום,
יהי רצון, שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל,
חיים וברכה למשמרת שלום.

בָּרוּךְ אַתָּה ה',

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם,

אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא,

אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,

וְקוֹנֵה הַכֹּל,

וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת,

וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם –

לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה!

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן,

בָּרוּךְ אַתָּה ה', מֶגֶן אֲבֹרָהֶם

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ

וְקָדוֹשִׁים

בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה

בָּרוּךְ אַתָּה ה'
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי.

מַחֲיָה מַתִּים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ

מוֹרִיד הַטֵּל | מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד,

מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים,

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים,

וּמַתִּיר אֲסוּרִים,

וּמַקִּים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם.

מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת!

וּמִי דוֹמֶה לָךְ!

מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וּנֹאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה ה', מַחֲיָה הַמַּתִּים

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ
וְקִרְבָנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ

בָּרוּךְ אַתָּה ה'

הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ
מַחֵל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פָשַׁענוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה!

בָּרוּךְ אַתָּה ה'

חֲנוּן הַמִּרְבֶּה לְסֵלַח

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת
וּמְלַמֵּד לְאִנוּשׁ בִּינָה

חֲנֻנוּ מֵאַתָּה

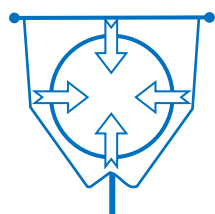
דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל

בָּרוּךְ אַתָּה ה'

חוֹנֵן הַדַּעַת

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ,
וְרִיבָה רִיבֵנוּ,
וּגְאֻלָּנוּ מִהֶרָה –
לְמַעַן שְׁמֶךָ!

כִּי גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה!

בָּרוּךְ אַתָּה ה'
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵלתִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ
וְשֵׂא בָּס לִקְבֹץ גְּלִיּוֹתֵינוּ

וּקְבִצָנוּ יַחַד

מֵאֶרֶב כְּנָפּוֹת הָאֶרֶץ

בָּרוּךְ אַתָּה ה'

מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בָּרוּךְ עֲלֵינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת כָּל מִיָּנֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָהוְתוֹ (שֶׁל וּמִטָּר ל) בְּרָכָה
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשׁוֹבְעֵנוּ מִטוֹבָה,

וּבָרוּךְ שְׁנָתֵנוּ

כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת

בָּרוּךְ אַתָּה ה'

מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים

רַפָּאנוּ ה' – וְנִרְפָּא!

הוֹשִׁיעֵנוּ – וְנִנְשָׁעָה!

כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה

וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה

לְכָל מַכּוֹתֵינוּ

כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֹאֲמָן וְרַחֲמָן אַתָּה

בָּרוּךְ אַתָּה ה'

רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

על **הצדיקים** ועל **החסידים**
ועל **זקני** עמך בית ישראל
ועל **פלטת סופריהם**
ועל **גרי הצדק**, ועלינו:

יהוה רחמיה ה' אלהינו

ותן שכר טוב
לכל **הבוסחים** בשמך באמת
ושים חלקנו עמם
ולעולם לא נבוש

כי בך **בטחנו**

ברוך אתה ה'
משען ומבטח לצדיקים

ולמלשינים – אל תהי תקוה,
וכל הרשעה – כרגע יאבדו
וכל אויבי עמך – מהרה יכרתו

והזדים – מהרה:

תעקר, ותשבר,

ותמגר, ותכניע –

במהרה בימינו!

ברוך אתה ה'
שובר אויבים ומכניע זדים

השיבה שופטינו כבראשונה
ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו **יגון ואנחה**

ומלך עלינו אתה ה' לבדך

בחסד וברחמים

וצדקנו במשפט

ברוך אתה ה', מלך
אוהב צדקה ומשפט

רצה ה' אלהינו
בעמך ישראל ובתפלתם
והשב את העבודה לדביר ביתך

*ואשי ישראל, ותפלתם,
באהבה תקבל כרגון
ותהי לרגון תמיד
עבודת ישראל עמך!*

[אלהינו ואלוהי אבותינו, יעלה ויבוא...]

ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים

ברוך אתה ה'
המתזיר שכירתו לציון

שמע קולנו ה' אלהינו,
חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו

כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה

ומלפניך מלפנו, ריקם – אל תשיבנו!

כי אתה שומע
תפלת עמך ישראל ברחמים

ברוך אתה ה'
שומע תפלה

ולירושלים עירך ברחמים תשוב
ותשכן בתוכה – כאשר דברת!
ובנה אותה בקרוב בימינו –
בנין עולם!

וכסא דוד מהרה לתוכה תבין

ברוך אתה ה', בונה ירושלים

את **צמח דוד** עבדך
מהרה **תצמיח**, וקרנו תרום בישועתך

כי לישועתך קוינו כל היום!

ברוך אתה ה'
מצמיח קרן ישועה

[יהי לרגון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגאלי]

אלהי! נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה.
ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה.
פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדף נפשי.
וכל החושבים עלי רעה,
מהרה הפך **צצתם** וקלקל מחשבתם.

עשה למצו שמך. עשה למצו מינך.
עשה למצו קדשך. עשה למצו תורתך.
למצו יחלצון ידיך – הושיעה מינך וצנני.

יהי לרגון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגאלי.

עשה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל. ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. שובנה
בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך.

ושם נצבך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות.
וערכה לה' מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם
וכשנים קדמוניות.

שים

שלום, טובה, וברכה

חו, וחסד, ורחמים

עלינו ועל כל ישראל עמך.

ברכנו אבינו

בלנו באחד **באור פניך**,

כי **באור פניך** נתת לנו ה' אלהינו:

תורת חיים, ואהבת חסד,

וצדקה, וברכה, ורחמים,

וחיים ושלום.

וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל

בכל עת ובכל שעה **בשלוםך**

ברוך אתה ה'
המברך את עמו ישראל בשלום

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ה' אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו,
מגן ישענו, אתה הוא לדר ודר.

נודה לך ונספר **תהלתך**:

על חיינו המסורים בידך,

ועל נשמותינו הפקודות לך,

ועל נסיה שבכל יום עמנו, **ועל נפלאותיך**

וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים.

הטוב, כי לא כלו רחמיה, **והמרחם**, כי

לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו

תמיד, לעולם ועד!

וכל החיים **יודוך** סלה!

ויהללו את שמך באמת

האל ישועתנו ועזרתנו סלה!

ברוך אתה ה'

הטוב שמך ולך נאה להודות

תחנון

בימים שני וחמישי אומרים וידי וי"ג מידות לפני "והוא רחום", אלא אם כן יש סליחות באותו היום:

אלהינו ואלהי אבותינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונו. שאין אנו עדי פנים וקשי ערף, לומר לפניך: "ה' אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו". אבל – אנחנו ואבותינו חטאנו!!

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי. ⑤ העונו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. ⑥
יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עונו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. ⑥
רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעפנו. ⑥

סרנו ממצותיך וממשפטיה הטובים ולא שנה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו. ⑥

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת, ודרך תשובה הורית.

גדלת רחמיה וחסדיה, תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיה.

תפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים.

בתחנון ובתפילה פניך נקדם, בהודעת לענו מקדם.

מחרון אפה טוב, כמו בתורתך כתוב.

ובצל בנפיה נחסה ונתלונן, כיום "וירד ה' בענן".

תעבר על פשע ותמחה אשם, כיום "ויתיצב עמו שם".

תאזין שזענתו ותקשיב מנו מאמר. כיום "ויקרא בשם ה'" ושם נאמר:

"ויעבור ה' על פניו ויקרא: ה'! ה'! אל רחום וחנון, ארף אפים ורב חסד ואמת.

נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה, ונקה..." "וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו"

סלח לנו אבינו, כי חטאנו! ⑥ מחל לנו מלבנו, כי פשענו! ⑥

כי אתה אדני טוב, וסלח, ורב חסד – לכל קראיה!

בימים שני וחמישי אומרים כאן סליחות "והוא רחום" לפני התחנון – נא להיעזר בסידור

"ויאמר דוד אל גד: צר לי מאד! נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו, וביד אדם אל אפלה."

(בנפילה:)

רחום וחנון חטאתי לפניך. ה' מלא רחמים. רחם עלי וקבל תחנוני.

ה'! אל באפך תוכיחני, ואל בחמתך תיסרני. חנני ה', כי אמלל אני! רפאני ה', כי נבהלו עצמי!

ונפשי – נבהלה מאד! ואתה ה' – עד מתי??? שובה ה', חלצה נפשי! הושיעני למען חסדך!

כי אין במוות זכרך, בשאול – מי יודה לך??? יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה מטתי.

בדמעתי – ערשי אמסה! עששה מפעס עיני, עתקה בכל צוררי...

סורו ממני כל פעלי און, כי שמע ה' קול בכי!! שמע ה' תחנוני!! ה' – תפלתי יקח!!

(בהתאוששות:)

יבשו יבנהלו מאד כל איבי! יבשו יבשו רגע!

בימים שני וחמישי אומרים כאן את הקטע "ה' אלוהי ישראל שוב מחרון אפך"

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל.

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך ה' אלהינו ה' אחד.

שומר גוי קדוש. שמר שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש.

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס לדור עני. כי אין עוזר ⑥

אבינו מלכנו, חננו ועננו, כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו.

ואנחנו לא נדע מה נעשה. כי עליך עינינו. **זכר** רחמיה ה' וחסדיה. כי מעולם המה. יהי חסדך ה' עלינו. באשר יחלנו לך.

אל תזכר לנו עונות ראשונים. **מהר** יקדמונו רחמיה, כי דלוננו מאד. **חננו** ה', חננו כי רב שבחנו בוד.

ברגז – רחם תזכור! כי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו.

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו – למען שמך!

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה.
 בחיבון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו **אמן! יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא!**
יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתבדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא,
 לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמקא, דאמירו בעלמא, ואמרו **אמן!**

הוצאת ספר תורה – לשני וחמישי

אל ארך אפים ורב חסד ואמת, אל באפך תוכיחנו.
 חוסה ה' על ישראל עמך **והושיענו** מכל רע. חטאנו לך אדון. סלח נא ברוב רחמיה אל.
אל ארך אפים ומלא רחמים, אל תסתור פניך ממנו.
 חוסה ה' על ישראל עמך **והצילנו** מכל רע. חטאנו לך אדון. סלח נא ברוב רחמיה אל.

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ה' ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך.
כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשך.

ברוך שמה דמרא עלמא! בריך בתרך ואתריך!
 יהא רעותך (=רצונך) עם עמך ישראל לעלם, ופרקו (=וגאולת) ימינך אחזי (=הרהר) לעמך בבית מקדשך,
 לאמטויי (=ולאביא) לנא משוב נהורך (=האור שלך), ולקבל צלותנא (=תפילתנו) ברחמין.
 יהא רעוא (=רצון) קדמך דתוריק (=שטאריך) לן חיון בטיבותא,
 ולהוי אנא פקידא (=נמנה) בגו צדיקנא, למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל.
 אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא.
 אנת הוא דשליט על מלכא. ומלכותא דילך היא.
 אנא עבדא דקדשא בריך הוא, דסגידנא קמה (=שמשחתוהו אני לפניו) ומקמי דיקר אורייתא בכל עדן ועדן.
 לא על אנש רחיצנא (=אני בוטח) ולא על בר אלהיו סמיכנא, אלא באלהא דשמיא,
 דהוא אלהא קשוט (=אמת) ואורייתא (=ותורתו) קשוט ונביאוהי קשוט, ומסגא למעבד טבון וקשוט.
 ביה אנא רחיץ (=בו אני בוטח), ולשמה קדישא יקרא (=הקדוש והנכבד) אנא אמר תשבחו.
 יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא.
 ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל, לטב ולחיון ולשלם, אמן!

לאחר הגבהת ספר התורה, אומר החזן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לכונו את בית חיינו. ולהשיב את שכינתו בתוכנו במהרה בימינו. ונאמר **אמן!**
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לרחם עלינו ועל פליטתינו.
 ולמנוע משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל. ונאמר **אמן!**
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לקיים בנו חכמי ישראל. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם. ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם.
 בכל מקומות מושבותיהם. ונאמר **אמן!**
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שנסמך ונתבשר בשורות טובות, ישועות ונחמות,
 ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, ונאמר **אמן!**
אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשבירה, העומדים בין בים ובין ביבשה. המקום ירחם עליהם ויוציאם
 מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה,
 השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר **אמן!**
 (ומחזירים את הספר למקומו: יהללו את שם ה'...)

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה.
אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו.
תהלה לדוד,

אֲרֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל ה' וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדָּלְתוֹ אֵין חֶקֶר.
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ.
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
וְעֲזֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה.
זָכַר רַב טוֹבָה וּבִיָּעוֹ, וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם ה' אֶרֶךְ אַפִּים וּגְדֹל חֶסֶד.
טוֹב ה' לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
יִזְדוֹף ה' כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה.
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר.
סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנִּפְלִיִּים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִּים.
עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
צַדִּיק ה' בְּכָל דִּרְכָּיו, וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
קְרוֹב ה' לְכָל קֹרְאֵיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת.
רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר ה' אֶת כָּל אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
תְּהִלַּת ה' יִדְבֹּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם: הַלְלוּיָהּ!

למנצח, מזמור לדוד.
יעננה ה' ביום צרה, ישגבה שם אלהי יעקב. ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה.
יזכר כל מנחתה ועולתה ידשנה סלה. יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא.
נרננה בישועתה ובשם אלהינו נדגל ימלא ה' כל משאלותיה.
עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו.
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלהינו נזכיר.
המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד.
ה' הושיעה! המלך יעננו ביום קראנו.

"וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב נָאִם ה' . וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר ה' ,
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ , לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָךָ
וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָךָ אָמַר ה' מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם."
(ישעיהו נ"ט ב'-ב"א)
(תהלים כ"ב ד')

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוּשָׁה, קְדוּשָׁה, קְדוּשָׁה ה' צְבָאוֹת, מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ –
וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאִמְרִינוּ: **קֹדֵישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ,**
קֹדֵישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קֹדֵישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא ה' צְבָאוֹת, מְלִיָּא כָּל אֲרַעָא זִיו יְקָרָה.
וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ –
וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרִּי קֵל זֵיע שְׁגִיָּא דְמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִינוּ: **בְּרִיךְ יְקָרָא דְה' מֵאַחֲרֵי בֵּית שְׁכִינְתָּהּ.**
ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד – ה' מַלְכוּתִיָּהּ קָאִם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא.

ה', אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצֹר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ – וְהָכֵן לִבָּבְכֶם אֵלֶיךָ!
וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר **עוֹן** וְלֹא **יִשְׁחִית**, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב **אָפוֹ**, וְלֹא יַעִיר כָּל **חֲמָתוֹ**.
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה.
ה' צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. **ה' צְבָאוֹת** אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּטַח בָּךְ.
ה' הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ.

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים,
וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ.
הוּא יַפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיָּשֶׂם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לָרִיק, וְלֹא נִלְד לַבְּהֵלָה.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּרָה וְנִחְיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וְגִבְרָה
לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

לְמַעַן יִזְמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, ה' אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדָךְ.
בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּה', וְהִזָּה ה' מִבְּטָחוֹ.
בְּטָחוֹ בֵּה' עַדִּי עַד, כִּי בָּיָה ה' צוּר עוֹלָמִים.
וַיִּבְטָחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דִּרְשִׁיךָ, ה'.
ה' חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר.

סיום התפילה: עלינו, שיר של יום, אין באלוהינו

ועל בן **נקמה** לך ה' אלהינו:

לראות מהרה בתפארת עזך,
להעביר **גלולים** מן הארץ וה**אילים** כרות יפרתון,
לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך,
להפנות אליך כל **רשעי ארץ**.

יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך,
תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפלו,
ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את **על**
מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד.

כי **המלכות** שלך היא, ולעולמי עד **תמלך**
בכבוד, בכתוב בתורתך: **ה' ימלך לעולם ועד**.
ונאמר:

והיה ה' למלך על כל הארץ,
ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד

עלינו לשבח לאדון הכל,

לתת גדלה ליוצר בראשית,

שלא עשנו בגוי הארצות,

ולא שמנו במשפחות האדמה.

שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו בכל המונם,

שהם: משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושע.

ואנחנו: בורעים ומשתחוים ומודים,

לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

שהוא: נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל,
ושכינת עזו בגבהי מרומים.

הוא אלהינו – אין עוד! אמת מלבנו – אפס זולתו!

בכתוב בתורתך: **וידעת היום והשבת אל לבבך, כי ה'**

הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד!

מהלך סיום התפילה:

אשרי + ובא לציון גואל

קדיש "תתקבל"

עלינו לשבח

קדיש יתום

שיר של יום

קדיש יתום

קוה אל ה' + אין באלוהינו

פיטום הקטורת

קדיש "על ישראל"

שבלת נרד	קציעה	מור	צפרן		צרי	
			70		70	
			70		70	
			לבונה		חלבנה	
16	16	16	ברכס		קנמון	קשט
					9 קלופה	12

תניא רבי נתן אומר: בשהוא שוחק,

אומר "הדק היטב! היטב הדק!",

מפני שהקול יפה לבשמים.

פטמה לחצאין – בשרה. לשליש

ולרביע – לא שמענו.

אמר **רבי יהודה**, זה הכלל:

אם במדתה בשרה לחצאין. ואם חסר

אחת מכל סמניה חייב מיתה.

תניא בר קפרא אומר: אחת לששים

או לשבעים שנה היתה באה של

שירים לחצאין.

ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן

בה קורטוב של דבש. אין אדם יכול

לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין

בה דבש? – מפני שהתורה אמרה:

"כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו

ממנו אשה לה"

פטום הקטרת: הצרי, והצפרן, החלבנה, והלבונה –

משקל שבעים שבעים מנה.

מור, וקציעה, שבלת נרד, וברכס –

משקל ששה עשר ששה עשר מנה.

הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה.

ברית ברשינה תשעה קבין.

יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא.

ואם אין לו יין קפריסין – מביא חמר חורין עתיק.

מלח סדומית – רובע. **מעלה עשן** – כל שהוא.

רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן – כל שהוא.

ואם נתן בה דבש – פסלה! ואם חסר אחת מכל סמניה – חייב מיתה!

רבו שמעון בן גמליאל אומר:

הצרי אינו אלא שרף הנוטף מצצי הקטף.

ברית ברשינה: ששפין בה את הצפרן, כדי שתהא נאה.

יין קפריסין: ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה. **והלא מי**

רגלים יפין לה? אלא, שאין מכניסין מי רגלים במקדש, מפני הכבוד.

לְדוֹד מְזִמּוֹר *4* וַיִּשְׁבִּי בָּהּ.
 כִּי הוּא *4* נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה.
 מִי יַעֲלֶה *4* בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ.
 נָקִי כַפַּיִם *8* נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.
 יִשָּׂא בִרְכָּה *** מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
 זֶה דוֹר *** יַעֲקֹב סָלָה.
 שָׂאוּ שְׁעָרִים *5* מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
 מִי זֶה *6* גָּבוֹר מִלְחָמָה.
 שָׂאוּ שְׁעָרִים *5* מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
 מִי הוּא *7* הַכְּבוֹד סָלָה.

שיר של יום שני

שִׁיר מְזִמּוֹר לְבִנֵּי קָרַח.
 גָּדוֹל ה' וּמֶהֱלֵל *** הַר קָדְשׁוֹ.
 יִפֶּה נוֹף *8* מֶלֶךְ רֵב.
 אֱלֹהִים * נֹדַע לְמִשְׁגָּב.
 כִּי הִנֵּה ** עָבְרוּ יַחְדָּו.
 הִמָּה רָאוּ ** נִבְהִלּוּ נַחֲפָזוּ.
 רָעְדָה אַחֲזָתָם * חֵיל פִּיּוֹלָדָה.
 בְּרוּחַ קָדִים * אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ.
 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ *10* עוֹלָם סָלָה.
 דָּמִינוּ אֱלֹהִים * בְּקֶרֶב הַיִּכְלָה.
 כְּשִׁמָּה אֱלֹהִים *7* יְמִינָה.
 יִשְׁמַח הַר *4* לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ.
 סִבּוּ צִיּוֹן * סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ.
 שִׁיתוּ לְבָבָם *5* לְדוֹר אַחֲרוֹן.
 כִּי זֶה *5* יִנְהַגְנוּ עַל מוֹת.

שיר של יום שלישי

מְזִמּוֹר לְאֶסְף *6* יִשְׁפֹּט.
 עַד מָתִי *4* תִּשְׂאוּ סָלָה.
 שִׁפְטוּ דָל ** וְרֹשׁ הַצְּדִיקוֹ.
 פִּלְטוּ דָל ** רִשְׁעִים הַצִּילוֹ.
 לֹא יָדְעוּ *6* מוֹסְדֵי אֶרֶץ.
 אֲנִי אֲמַרְתִּי *** עָלִיוֹן בָּלָכֶם.
 אָכֹן כְּאֶדָם ** הַשָּׁרִים תִּפְלוּ.
 קוֹמָה אֱלֹהִים *5* בְּכָל הַגּוֹיִם.

אֵל נְקָמוֹת ** נְקָמוֹת הוֹפִיעַ.
 הַנֶּשֶׂא שִׁפְט *** עַל גָּאִים.
 עַד מָתִי *4* רִשְׁעִים יַעֲלִזוּ.
 יִבְעִיּוּ יַדְבְּרוּ *** פְּעָלֵי אֹוֹן.
 עֲמָה ה' * וְנִחַלְתָּה יַעֲבֹו.
 אֲלֻמָּנָה וְגַר * וּתְוֹמִים יִרְצָחוּ.
 וַיֹּאמְרוּ לֹא *** אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 בִּינוּ בְּעָרִים ** מָתִי תִשְׁפִּילוּ.
 הַנֶּשֶׂע אֲזֹן *5* הִלֵּא יִבִּיט.
 הַיֹּסֵר גּוֹיִם *** אֶדָם דָּעַת.
 ה' יִדַּע *** הִמָּה הָבֵל.
 אֲשֶׁרִי הַגֶּבֶר *4* תִּלְמָדְנוּ.
 לְהַשְׁקִיט לוֹ *4* לְרִשָּׁע שָׁחַת.
 כִּי לֹא יִטֹּשׁ *** לֹא יַעֲזֹב.
 כִּי עַד צֶדֶק *4* יִשְׁרִי לֵב.
 מִי יָקוֹם *7* פְּעָלֵי אֹוֹן.
 לוֹלִי ה' *4* דוֹמָה נִפְשִׁי.
 אִם אֲמַרְתִּי *** ה' יִסְעִדְנִי.
 בָּרַב שֶׁרַעֲפִי *** נִפְשִׁי.
 הַיִּחְבֵּרָה כִּסֵּא *** עָלֵי חֶק.
 יִגִּידוּ עַל *** נָקִי יִרְשִׁיעוּ.
 וַיְהִי ה' לִי *** לְצוֹר מַחְסִי.
 וַיִּשָּׁב עָלֵיהֶם *5* ה' אֱלֹהֵינוּ.
 לָכוּ נִרְנָנָה ** לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ.
 נִקְדָּמָה פָּנָיו ** נִרְיַע לוֹ.
 כִּי אֵל *4* עַל כָּל אֱלֹהִים.

לְמִנְצָח עַל הַגָּתִית לְאֶסְף.
 הַרְנִינוּ לְאֱלֹהִים *** יַעֲקֹב.
 שָׂאוּ זִמְרָה *4* עִם נָבֵל.
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ ** לְיוֹם חַגְנוּ.
 כִּי חֶק *** לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף *8* אֶשְׁמַע.
 הַסִּירוֹתֵי מִסְבֵּל *** תַּעֲבֹרְנָה.
 בַּצָּרָה קְרֹאת *7* מְרִיבָה סָלָה.
 שָׁמַע עָמִי *** אִם תִּשְׁמַע לִי.
 לֹא יִהְיֶה *5* לְאֵל נֶכֶר.
 אֲנֹכִי ה' *5* פִּיָּה וְאַמְלָאָהוּ.
 וְלֹא שָׁמַע *** לֹא אָבָה לִי.
 וְאַשְׁלַחְהוּ *** בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם.
 לוֹ עָמִי *** בְּדַרְכֵי יִהְלָכוּ.
 כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם *4* יָדִי.
 מִשְׁנֵאִי ה' *** עֲתָם לְעוֹלָם.
 וַיֹּאכִילָהוּ *4* אֲשֻׁבִיעָהּ.

שיר של יום שישי

ה' מֶלֶךְ *9* בֵּל תְּמוּט.
 נִכּוֹן כִּסְאָהּ * מַעוֹלָם אֶתָּה.
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת *5* נְהָרוֹת דְּכָיִם.
 מַקְלוֹת מַיִם *5* בְּמָרוֹם ה'.
 עֲדַתְּךָ נֶאֱמָנוּ *5* לְאֶרֶץ יָמִים.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא!

בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיד מַלְכוּתָהּ בְּחֵיכוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנוֹ קָרִיב, וַאֲמַרוּ אֱמֹן!

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא!**יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא,****וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל** שְׁמֵהּ דְּקָדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, לְעָלְמָא מִן כָּל:

בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּ בְּעֻלְמָא, וַאֲמַרוּ אֱמֹן!

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
וְעַל כָּל מֵאן דְּעִסְקִין בְּאוֹרִיתָא. דִּי בְּאַתְרָא קַדִּישָׁא קָדִין וְדִי בְּכָל
אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין וְחֵיין
אֲרִיכִין וּמִזוּנֵי רוּחִי וּפְרָקְנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא
וַאֲמַרוּ אֱמֹן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחֵיִים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַאֲמַרוּ אֱמֹן!
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַאֲמַרוּ אֱמֹן!